

بیماریهای مشترک بین انسان و حیوان

هرساله ۱۳ تا ۲۱ تیرماه به عنوان روز و هفته اطلاع رسانی بیماریهای مشترک بین انسان و حیوان نام گذاری شده است. بیماریهای مشترک بیماریهایی هستند که به طور طبیعی بین انسان و حیوانات مهره‌دار منتقل می‌شوند و با تحمیل هزینه‌های بالایی به سیستم‌های بهداشتی هر کشور به یکی از معضله‌های عصر حاضر تبدیل گشته‌اند. در صورتی که یک بیماری مشترک برای اولین بار شناخته شده و یا در منطقه جدیدی شایع شده باشد، بیماری مشترک نوپدید و یا بازپدید نامیده می‌شود.

حدود ۷۵ درصد از بیماری‌های نوظهور مانند کرونا (کهپیک خانواده بزرگی از ویروس‌ها هستند که از ویروس سرماخوردگی معمولی تا عامل بیماری سارس را شامل می‌شود)، منشاء جانوری دارد. همچنین، حدود ۶۰ درصد کل عوامل بیماری‌زا، بین انسان و دام مشترک هستند.

عوامل بیماری‌زای متعددی از دسته‌های باکتری‌ها، ویروس‌ها، قارچ‌ها و انگل‌ها، در ایجاد این بیماری‌ها نقش دارند. مخازن فراوان و متفاوت، وجود دامپروری و دامداری، استفاده از مواد لبنی و فرآورده‌های دامی به صورت غیر پاستوریزه و غیر بهداشتی، تردد دام و ورود دام به طور غیر مجاز از استان‌ها و کشورهای مرزی با استان گلستان از دلایل انتشار و میزان بروز بالای این بیماری‌ها در استان می‌باشند.

بیماری‌های اصلی و شایع در منطقه که در این گروه قرار دارند عبارتند از: بروسلوز (تب مالت)، سیاه زخم (شاربن)، موارد حیوان‌گزیدگی مزنون به هاری، لیشمانیوز جلدی (سالک)، لیشمانیوز احشایی (کالا آزار)، لپتوسپیروز (تب شالیزار)، کیست هیداتیک، و بیماری‌های نوپدیدی مانند آنفولانزای پرندگان، و تب خون‌روی‌دهنده‌ی کنگو کریمه که جدیداً به آن‌ها اضافه شده است.

نکات مهم جهت کاهش احتمال ابتلا به بیماریهای مشترک بین انسان و حیوان عبارتند از: شستشوی دست‌ها بلافاصله پس از نوازش حیوان، اجتناب از دست زدن به حیوانات ولگرد و غیر خانگی، استفاده از لباس و دستکش مناسب در صورت ذبح دام (تب کریمه کنگو)، جوشاندن شیر و مصرف نکردن فرآورده‌های لبنی غیر پاستوریزه (تب مالت)، در صورت نیش پشه یا دیگر حشرات شستشوی محل با آب و صابون، عدم دست زدن به لاشه حیوانات مخصوصاً در زمانی که آلوده به خون باشند، عدم تماس با ترشحات دام الوده و جنین سقط شده حیوانات بدون وسایل محافظتی.